

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ ԵՄ

Վ. Բրյուսովի անվագետական
համալսարանի ռեկտոր՝
Թիկին Վ. Զարությունյան
25 փետրվարի 2021 թ.

ԱՌԱՋԱՏԱՐ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ԿԱՐԾԻՔ

ՄԱՀՄՈՒԴ ՖԻՐՈՒԶԻ ՄՈՂԱԴԴԱՄԻ

«ԱՆԳԼՈԱՄԵՐԻԿԱՆ ԵՎ ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՐԻ ԻՐԱՆԻ ՄԱՆԿԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՎԱՆԴՈՒՅԹՆԵՐԸ՝ ՀԻՄՔ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՎ ՄԱՐԿ ՏՎԵԼԻ ԵՎ
ՀՈՒՇԱՆԳ ՄՈՐԱԴԻ ՔԵՐՄԱՆԻ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ»
Ժ. 01.07 «ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՅԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ» ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅԱՄԲ
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԹԵԿՆԱԾՈՒԻ ԳԻՏԱԿԱՆ ԱՍԻՃԱՆԻ
ՀԱՅՑՄԱՆ ԹԵԿՆԱԾՈՒԱԿԱՆ ԱՏԵՆԱԽՈՍՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Մահմուդ Ֆիրուզի Մողադդամի ատենախոսությունը նվիրված է անգլոամերիկյան և 20-րդ դարի իրանի մանկական գրականության ավանդույթներին՝ հիմք ընդունելով Մարկ Տվելի և Հուշանգ Մորադի Քերմանի ստեղծագործությունները:

Աշխատանքի նորույթը պայմանավորված է պարսկական մանկապատանեկան գրականության զարգացման և մասնավորապես Հուշանգ Մորադի Քերմանի ստեղծագործությունների վրա Մարկ Տվելի ազդեցությանը նվիրված հետազոտությունների բացակայությամբ:

Ատենախոսությունը բաղկացած է ներածությունից, երեք գլուխներից, եզրակացություններից, օգտագործած գրականության ցանկից և հավելվածից: Ներածության մեջ ատենախոսը հիմնավորում է թեմայի արդիականությունը, գիտական նորույթը, ներկայացնում ատենախոսության նպատակներն ու խնդիրները: Առաջին գլխում հեղինակն անդադառնում է անգլոամերիկյան և իրանական մանկական գրականությունների կայացմանը և զարգացման միտումներին մինչև 20-րդ դար: Այս գլուխը հիմնականում նկարագրողական բնույթ է կրում և ներկայացնում է նախ՝ անգլիական մանկական գրականության /հաճախ՝ ոչ միայն մանկական/ պատմությունը, որից հետո խոսվում է Իրանում մանկական գրականության զարգացման մասին:

Երկրորդ գլուխը նվիրված է 20-րդ դարի անգլոամերիկյան և իրանական մանկական գրականությունների առանձնահատկություններին, իսկ ատենախոսության երրորդ գլխում քննության են առնվում Սարկ Տվենի և Հուշանգ Մորաղի Քերմանիի ստեղծագործությունները:

Աշխատանքի վերջում հանրագումարի են բերված ատենախոսության հիմնական արդյունքները և արված են համապատասխան եզրակացություններ:

Հրատարակված հոդվածները հիմնականում ընդգրկում են հետազոտության արդյունքները, սեղմագրի բովանդակությունը ևս արտացոլում է ատենախոսության հիմնական դրույթները:

Ընդհանուր առմամբ՝ Մահմուդ Ֆիրուզի Մողադրամի ատենախոսությունը բավական համալիր և հսկայական նյութ ամփոփող հետազոտություն է: Այն կարող է օգտագործվել Իրանում մանկական գրականությանը նվիրված դասախոսություններում, Հուշանգ Մորաղի Քերմանիի ստեղծագործության և անգլոամերիկյան գրականության հետ նրա առնչության խնդիրներին նվիրված դասընթացներում:

Ակնհայտ է, որ հեղինակը կատարել է ծավալուն աշխատանք, բայց և այնպիսի, կցանկանայինք նշել որոշ անհարթություններ.

1. Ատենախոսության մեջ առկա են ընդհանրական բնույթ կրող և ոչ բավականաշափ հիմնավորված պնդումներ: Օրինակ, 15-րդ եջում, նշելով, որ 19-րդ դարը «հատուկ ուշադրության է արժանանում գրականության պատմության մեջ», հեղինակը գրում է, որ մարդը սկսում է ընկալվել «ոչ թե որպես ուղղակի բանական էակ, այլ որպես բազմակողմանի անձ, ով ոչ միայն ունակ է հասկանալ այն, ինչ կատարվում է շրջակա աշխարհում, այլ նաև նա զգում է անհանգստանում է, գործում է, այսինքն, համագործակցում է աշխարհի հետ ոչ միայն բանականությամբ»: Պարզաբանման կարիք ունեցող և երբեմն վիճելի նման ձևակերպումներն ատենախոսության մեջ բավական շատ են:

2. Ատենախոսության մեջ հաճախ օգտագործվում են գիտական աշխատությանը չպատշաճող, պարզունակ ձևակերպումներ: Օրինակ՝ «Այդ շրջանում Եվրոպայում մեծահասակները հասկացան, որ մանուկները տարրերվում են մեծահասակներից և նրանց զարգացումն ու կատարելագործումը պահանջում է մեծահասակների աջակցությունը»:

3. Ատենախոսությունը գերհագեցած է ուսումնասիրության բուն թեմային շառընչվող տեղեկություններով: Այսպես, օրինակ, խոսելով մանկական գրականության զարգացման մասին՝ ատենախոսն անդրադառնում է տվյալ դարաշրջանի մի շարք հեղինակներին, որոնք որևէ առնչություն չունեն մանկական գրականության հետ: Նման

տեղեկությունները որևէ կերպ չեն նպաստում ատենախոսության բուն թեմայի բացահայտմանը:

4. Իրանում անգլոամերիկյան մանկապատանեկան գրականության ստեղծագործությունների թարգմանությունների մասին խոսելիս հեղինակը նախ անդրադառնում է առհասարակ գրական թարգմանության դերին և նշանակությանը, որից հետո ել մանրամասն ներկայացնում որա պատմությունը. «Թարգմանությունը ևս մարդկության լեզուների պես հին պատմություն ունի: Այն նախ սկիզբ է առել բանավոր տարբերակով, իսկ մարդկանց մտածողության, փորձի ու որոնումների արդյունքերը գրավոր տեսք ընդունելուց ի վեր, երբ լեզուների տարբերության պատճառով անհատները չկարողացան կարդալ և ընկալել դրանք, հարկադրաբար տարածում գտավ թարգմանության արվեստը, այսպիսով, աշխարհի գրադարանների գրավոր աղբյուրների մի ստվար հատվածը ներառեց տարբեր լեզուներից թարգմանված աշխատությունները» /Էջ 103-104/: Ցանկալի կլիներ, որ հայտնի փաստերի փոխարեն աշխատանքն ավելի շատ վերլուծական նյութ պարունակեր:

5. Անգլիացի և ամերիկացի մի շարք գրողների անունների, ինչպես նաև որոշ եզրույթների գրության մեջ առկա են սխալներ: Ատենախոսության մեջ հանդիպում են նաև անձշտություններ: Օրինակ՝ «Եթե անդրադառնանք Միջնադարի կամ Լուսավորության շրջանների գրականությանը, կարող ենք նշել Դ.Դեֆոյի /Daniel Defoe, 1660-1731/, Զ.Սվիֆթի /Jonathan Swift, 1665-1745/ ստեղծագործությունները»:

Այնուամենայնիվ, ատենախոսությունը հիմնականում համապատասխանում է նմանատիպ աշխատանքներին ներկայացվող պահանջներին, իսկ ատենախոսության հեղինակ Մահմուդ Ֆիրուզի Մողադրամին արժանի է իր հայցած՝ բանասիրական գիտությունների թեկնածուի աստիճանին:

Համաշխարհային գրականության եվ
մշակույթի ամբիոնի վարիչ՝

պրոֆ. Ն.ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ ԵՄ,
Վ. Բյուտուսովի անդ
գիտքաբանության

Հ. ՓԻԼԱՎՋՅԱՆ